
Van de redactie

Nog niet zo lang geleden hadden wij een stagiair die behoorlijk thuis was in de sociale media. Dat wil zeggen: Facebook was niet aan hem besteed, maar Twitter en LinkedIn des te meer. Eén van de dingen waar hij echt plezier in had, was het veranderen van zijn profiel op LinkedIn. Want, zo leerden wij al snel, hoe vaker je dat profiel verandert, hoe vaker je genoemd wordt in de rij van mensen die iets gewijzigd hebben en hoe beter het gesteld is met je bekendheid.

Eén van de zaken die je profiel op LinkedIn bepalen is de functie die je uitoefent. Onze stagiair was dan ook een meester geworden in het steeds weer opnieuw (op een andere wijze) beschrijven van zijn werkzaamheden in ons team. Een greep uit de omschrijvingen, die in de tijdspanne van een aantal weken de revue passeerden: geestelijk verzorger in opleiding, stagiair geestelijke verzorging, spiritueel begeleider, pastoraal zorgverlener, zielzorger.

Wie de collega's van onze beroepsgroep op LinkedIn bekijkt, merkt dat er nog talloze andere mogelijkheden zijn. Het biedt de lezer van dit redactioneel de mogelijkheid de komende maanden nog regelmatig het functieprofiel te herschrijven en met regelmaat genoemd te worden in de lijst van mensen met een veranderd profiel.

Maar waarom zeg ik dit nu allemaal? Wel, als ik dit nummer van het TGV bekijk, dan merk ik dat ook hierin nog weer eens talloze nieuwe en andere suggesties gedaan worden om ons functieprofiel gedifferentieerd te benoemen.

De meest voor de hand liggende kom ik tegen in het interview met Etje Verhagen, waar een geestelijk verzorger geduid wordt aan de hand van zijn opleiding (HBO of WO) en het wel of niet hebben van een ambtelijke binding. Maar in dit nummer wordt daarnaast ook nog de specialist zingeving genoemd (van der Leer), de schopper naast God (van Leur), de spirituele zorgverlener (Leget) en de zich van zijn eigen levensbeschouwing bewuste geestelijk verzorger (Gärtner). Ook zijn er nog de levensbeschouwelijk specialist (Schilderman) en de voor ethische vragen op de bres springende collega (van onze nieuwe columnist Hugo van der Wedden).

Ik raad u niet aan uzelf te omschrijven als zorgelijk vergeestiger (Margreet de Heer). U begrijpt wel waarom, als u de strip leest. Maar voor de rest: doe uw voordeel met dit nummer van het TGV. Ik zal de komende tijd de lijst van profielwijzigingen op LinkedIn nauwgezet bijhouden. Het wordt tijd om kleur te bekennen. Gewoon 'geestelijk verzorger' zijn kan echt niet meer.

Namens de redactie,
Rianne Veenstra, hoofdredacteur
tgvhoofdredactie@gmail.com

Samen sterk

Albert Camus en VGVZ op weg naar een gecombineerde vereniging

De vereniging voor niet ambtsgebonden geestelijk verzorgers Albert Camus gaat samenwerken met de VGVZ. Aanleiding om te gaan praten met voorzitter Etje Verhagen over de beweegredenen voor die beslissing.

Iris van der Heul

Hoe is Albert Camus ontstaan?

Albert Camus is ontstaan als een Platform voor uitwisseling van ervaringen en kennis voor (ex-)studenten die in Amsterdam een opleiding geestelijke begeleiding deden, zoals dat toen nog heette. Het was de voorloper van de HBO-opleiding geestelijke verzorging. Er werden onder andere workshops gegeven en het was vooral bedoeld om elkaar te inspireren. Toch ontstond langzaam de behoefte om een wat steviger vereniging te worden: een beroepsvereniging. *Tussentijds*, het verenigingsblad van Albert Camus, had een stevige redactie die daar wel zin in had.

Wat maakte dat jullie wilden veranderen in een beroepsvereniging?

De wens om Albert Camus duidelijker als beroepsvereniging neer te zetten kwam vanuit de redactie van *Tussentijds*, waar ik toen deel

van uitmaakte. Albert Camus heeft altijd opengestaan voor HBO-geestelijk verzorgers en niet-ambtsgebonden geestelijk verzorgers en daar was verder geen plaats voor in de beroepsverenigingen die er waren. Mensen met een HBO-opleiding en zonder zending konden bijvoorbeeld niet lid worden van de VGVZ. Een deel van de mensen was bewust lid van Albert Camus, maar er waren er ook die wel graag wilden aansluiten bij een beroepsvereniging. Rooms-katholieke geestelijk verzorgers bijvoorbeeld, die getrouwd waren of gescheiden en geen zending konden krijgen, terwijl ze dat wel graag wilden.

Dat maakt het voor velen tot een negatieve beslissing om lid te worden van Albert Camus?

Ja, dat klopt. Ik ben zelf, hoewel ik gemakkelijk een zending had kunnen krijgen, bewust aan het werk gegaan zonder zending en ook daarom lid geworden van Albert Camus.

Binnen Camus was er ook een groep die helemaal van de ambtsgebondenheid af wilde. Vanuit de VGVZ was er andersom een negatieve houding tegenover mensen die zonder zending geestelijk verzorger waren. Over en weer zijn badinerende opmerkingen gemaakt, dat was niet prettig. Toen ik voorzitter werd heb ik meteen gezegd: het gaat er niet om dat het ambt er wel of niet moet zijn, maar dat mensen moeten kun-